

חטמבה באה

במאורעות 1939 לקריאתו של קצין-המחוז יצחק צייזיק והפך נטר. ב־1938 הצטרף לקיבוץ נען, שירת זמן מה בפלמ"ח. הוא עבד במשק ובמחצבה. אלא שלבו של ייגאל, בעל הקול העמוק והמצח הגבוה, לא היה בעבודת ידיו. ייגאל רצה לכתוב. כיצד עושים זאת בקיבוץ? יושבים אחרי שעות עבודה מפרכת. הוא השתתף בילקוט-הרע ט של כמה סופרים מתחילים, כתב את ספר הסיפורים הראשון שלו אפורים כשק. ייגאל הסופר התגש עם ייגאל איש-הקי

דצמבר 1917 נכנס החייל האנגלי הראשון למושבה פתח-הקוה. אותו רגע הודיע יצור נוסף בקול צריחה על כניסתו למקום. היה זה תינוק שנחלץ זה עתה מרחם אמו, אשתו של האבר מוסינזון בעיני-גנים. היא גורשה עליידי התורכים לכפר-סבא, אך החיילטה שהילד צריך להיוולד בביתו. היא קראה לו ייגאל. הילד גדל בתל-אביב, ברחוב בוגרשוב, שיחק בגיולים עם ילדי השכונה ולמד בתל-נורדוי. אולם במרוצת השנים למד בבן-שמון, ייטר למוסד החינוכי של בית אלפא, התגי

השוטר שתה את מי הסיד - הילדה צוהלת

ירון זהבי, בנו של המסגר, חלם על חבורת ילדים שתעזור להגנה. כשהאנגלים גילו את מחסן הנשק בבית אביו נשלח ירון לסלפן אצל הרוקח שחורי למפקדת ההגנה. ירון מטפס לתוך חדרו של שחורי, ששיניו כואו בוט לו, ואומר את הסיסמה. שחורי מתגלה כאיש ההגנה...

במערה הסודית אשר בבית-הקברות המוסלמי יושבים בני חטמבה (חבורת כוד מוחלט בהחלט) משה ירחמיאל, בנו של מוכר העיתונים, שרשם את כל הרפתקות החבורה, קורא מתוך היום. וכך התחיל הסיפור על החבורה הנפלאה שהצילה את ההגנה והנחילה מפלה לאנגלים...

היכול טומפסון לתוך המלכודת? - אתיחות!

... והמפקד ירמיהו, איש ההגנה, נופל בשבי האנגלים, הכולאים אותו במשטרת דיזנגוף. מנשה התימני טוחב חמור וכד חלב מלאים במי-סיד, ומנסה להגיע אל ירמיהו. אולם שטר אנגלי טיפש עוצר אותו בדרך ורוצה לשותות את החלב. לשמחת כל הצופים הוא שותה את מי הסיד ומקבל שילשול מלווה בעווית מעוררת צחוק...

... והשוטר טומפסון הטיפש נופל, כמובן, במלכודת. כשהוא הנסה לאסור את אהוד ועוזי מתנפלים עליו כל החבריה וכובלים אותו. הוא נכלא במערה הסודית. אולם הסרג'נט ג'ק סמיט הנבזה, המכונה "החיפושית האדומה", נמלט מידיהם, ובעזרתו מגלים האנגלים את מחסן הנשק של ההגנה, עליו ניסו הילדים לחפות בכל מצעט וכוחם...

נעוד איך! האנגלי טיפש. הילדים מבסוטים!

להציג את המחזה בלהקת הילדים שלו, בחתנו. סוד הצלחתו של חטמבה שהוא מילא חלב בכל עם ישנה ספרות ילדים מקורית, המשי-פיצה השפעה רבה על אופי הדור הצעיר. ספרי המערב-הפרוע יצרו דורות של אמרי-קאים בעלי תכונות מסויימות. ספרות כזאת אינה עוברת בתרגום.

חיל מאו. עוד במשמר-העמק היה לוקח את הילדים לסיול, מספר להם סיפור בהמשכים על "מוזאביק". בגמר כל מנוחה היה מגיע אל נקודה מותחת, אומר: "ופתאום..." ומפ-סיק עד למנוחה הבאה. בצורה זו עברו הילדים מרחקים ניכרים מאד. טריזן והמערב הפרוע חטמבה עב-רה דרך דומה. כל ספר הכשיר את הקרקע לספר הבא אחריו. מספר הטפסים הגיע להרבה עשרות אלפים. שוב אין יום-הולדת בארץ אשר אין ספרי חטמבה נערמים בו על שולחן המתנות. לבסוף החליט אוהל

הנוער הישראלי הואשם לא פעם בחוסר דמיון. ייתכן מאד שהעדר ספרות ילדים מקורית הראויה לשמה היתה אחת הסיבות לכך.